

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanego J. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
nakazu zapłaty

Sądu Rejonowego w O. z dnia 16 maja 2006 r., sygn. akt I Nc (...)

oraz wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 13 września 2006 r., sygn. akt I C (...),

w sprawie z powództwa I. T.

przeciwko P. B., D. B., J. B. i L. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 marca 2008 r.,

zażalenia pozwanego J. B.

na postanowienie Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 października 2007 r., sygn. akt I
WSC (...),

odrzuca zażalenie

Uzasadnienie

Współpozwany J. B. wniósł osobiście zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 października 2007 r. odrzucające jego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia z dnia 13 września 2006 r. oraz nakazu zapłaty z dnia 16 maja 2006 r., które wydane zostały przez ten Sąd.

Zażalenie jest niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów bądź radców prawnych. Zasada ta nie

odnosi się jedynie do osób określonych w paragrafie drugim tego przepisu. Także więc w postępowaniu zażaleniowym zachodzi konieczność wykazania się przez skarżącego zdolnością postulacyjną (por. np. postanowienie SN z dnia 24 maja 2007 r., II CZ 33/07, nie publ. oraz postanowienie SN z dnia 30 lipca 2007 r., IV CZ 61/07, nie publ.). Wniesienie zażalenia przez stronę, która nie ma zdolności postulacyjnej, czyni zażalenie to niedopuszczalnym i pociąga za sobą konieczność jego odrzucenia.

Mając powyższe na względzie, jako bezprzedmiotową należało uznać ocenę spełnienia pozostałych przesłanek warunkujących dopuszczalność niniejszego zażalenia.

W tej sytuacji, jedynie już na marginesie można zauważyć, iż wniesiona w sprawie niniejszej skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia była niedopuszczalna z tej samej przyczyny co niniejsze zażalenie. Postępowanie ze skargi również jest na podstawie art. 87¹ § 1 k.p.c. objęte przymusem adwokacko-radcowskim. Skarga pozwanego, jako wniesiona przez niego osobiście, trafnie zatem została przez Sąd Rejonowy odrzucona (art. 424⁶ § 3 k.p.c.).

Z omówionych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 i 373 k.p.c.